

EF-rettsakter som etter en foreløpig oversikt vil kunne behandles i EØS-komiteen 22. oktober 2009

Innholdsfortegnelse:

-FINANSDEPARTEMENTET	3
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER	
VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	3
Vedlegg IX Finansielle tjenester.....	3
32009 L 0027 Kommisjonsdirektiv 2009/27/EF av 7. april 2009 om endringer i direktiv 2006/49/EF om tekniske forhold knyttet til risikostyring (vedlegg IX kap II FIN gr2)	3
Vedlegg XXI Statistikk	3
32008 R 1166 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1166/2008 av 19. november 2008 om undersøkelser om strukturen til driftsenheter i landbruket og en undersøkelse om produksjonsmetoder innenfor landbruket, og om oppheving av rådsforordning (EØF) nr. 571/88 (vedlegg XXI FIN gr2)	3
32009 R 0329 Kommisjonsforordning (EF) nr. 329/2009 av 22. april 2009 om endring av rådsforordning (EF) nr. 1165/98 om konjunkturstatistikk med hensyn til ajourføring av listen over variabler, hyppigheten for utarbeiding av statistikkene og spesifikasjon- og aggregeringsnivået som skal anvendes på variablene (vedlegg XXI FIN gr2).....	4
32009 R 0330 Kommisjonsforordning (EF) nr. 330/2009 av 22. april 2009 om nærmere regler for gjennomføringa av rådsforordning (EF) nr. 2494/95 med omsyn til minstestandardar for handsaming av sesongprodukt i dei harmoniserte konsumprisindeksane (HKPI) (vedlegg XXI FIN gr2)	5
32009 R 0540 Kommisjonsforordning (EF) nr. 540/2009 av 22. juni 2009 om endring av forordning (EF) nr. 1450/2004 med hensyn til utarbeiding og utvikling av fellesskapsstatistikker over nyskaping (vedlegg XXI FIN gr2)	5
Vedlegg XXII Selskapsrett	6
32009 R 0460 Kommisjonsforordning (EF) nr. 460/2009 av 4. juni 2009 om endring av forordning (EF) nr. 1126/2008 om vedtakelse av visse internasjonale regnskapsstandarder i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1606/2002 med hensyn til tolkning nr. 16 fra Den internasjonale tolkningskomité for finansiell rapportering (IFRIC) (vedlegg XXII FIN gr2).....	6
32009 R 0494 Kommisjonsforordning (EF) nr. 494/2009 av 3. juni 2009 om endring av forordning (EF) nr. 1126/2008 om vedtakelse av visse internasjonale regnskapsstandarder i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1606/2002 med hensyn til internasjonalregnskapsstandard (IAS) 27 (vedlegg XXII FIN gr2).....	7
32009 R 0495 Kommisjonsforordning (EF) nr. 495/2009 av 3. juni 2009 om endring av forordning (EF) nr. 1126/2008 om vedtakelse av visse internasjonale regnskapsstandarder i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1606/2002 med hensyn til internasjonal standard for finansiell rapportering (IFRS) nr. 3 (vedlegg XXII FIN gr2).....	7
-FORNYINGS- OG ADMINISTRASJONSDEPARTEMENTET	9
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER	
VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	9
Protokoll 21 om gjennomføring av konkurransebestemmelser for foretak.....	9
32004 R 0802 Kommisjonsforordning (EF) nr. 802/2004 av 7. april 2004 om gjennomføring av rådsforordning (EF) nr. 139/2004 om tilsyn med foretakssammenslutninger (prot 21 FAD gr2).....	9

32008 R 0622 Kommisjonsforordning (EF) nr. 622/2008 av 30. juni 2008 om endring av forordning (EF) nr. 773/2004 med hensyn til gjennomføring av prosedyrer for forhandlet avslutning i kartellsaker (prot 21 FAD gr2).....	10
32008 R 1033 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1033/2008 av 20. oktober 2008 om endring av kommisjonsforordning (EF) nr. 802/2004 om gjennomføring av rådsforordning (EF) nr. 139/2004 om tilsyn med foretakssammenslutninger (prot 21 FAD gr2).....	11
Protokoll 26 om myndighet og oppgaver for EFTAs overvåkningsorgan i forbindelse med statsstøtte.....	12
32008 R 0271 Kommisjonsforordning (EF) nr. 271/2008/EF av 30. januar 2008 om endring av forordning (EF) nr. 794/2004 om gjennomføring av rådsforordning (EF) nr. 659/1999 om fastsettelse av nærmere regler for anvendelsen av EF-traktatens artikkel 93 (prot 26 FAD gr2).....	12
-JUSTISDEPARTEMENTET.....	14
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING	14
Vedlegg XXII Selskapsrett	14
32009 H 0385 Kommisjonsrekommendasjon 2009/385/EF av 30. april 2009 om supplerings av rekommendasjonene 2004/913/EF og 2005/162/EF vedrørende godtgjørelse til medlemmer av ledelsen i børsnoterte selskaper (vedlegg XXII JD gr3)	14
-LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET	15
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING	15
Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold.....	15
Kapittel II Fôrvarer	15
32009 R 0101 Kommisjonsforordning (EF) nr. 101/2009 av 3. februar 2009 om endring av forordning (EF) nr. 1800/2004 med hensyn til vilkårene for godkjenning av fôrvaretilsetningsstoffet Cycostat 66G (vedlegg I kap II LMD gr3).....	15
-SAMFERDSELSDEPARTEMENTET	17
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER	
VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	17
Vedlegg XI Telekommunikasjonstjenester	17
32009 R 0544 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 544/2009 av 18. juni 2009 om endring av forordning (EF) nr. 717/2007 om gjesting i offentlige mobiltelefonnett i Fellesskapet og av direktiv 2002/21/EF om felles rammeregler for elektroniske kommunikasjonsnett og –tjenester (vedlegg XI SD gr2)	17
Vedlegg XIII Transport	19
Kapittel VI Sivil luftfart.....	19
32008 R 0668 Kommisjonsforordning (EF) nr. 668/2008 av 15. juli 2008 om endring av vedleggene til kommisjonsforordning (EF) nr. 2096/2005 om fastsettelse av felles krav for yting av flysikringstjenester (vedlegg XIII kap VI SD gr2).....	19
32009 R 0262 Kommisjonsforordning (EF) nr. 262/2009 av 30. mars 2009 om fastsettelse av krav til samordnet tildeling og bruk av Mode S-interrogator-koder i det felles europeiske luftrom (vedlegg XIII kap VI SD gr2)	21
32009 R 0619 Kommisjonsforordning (EF) nr. 619/2009 av 13. juli 2009 om endring av forordning (EF) nr. 474/2006 om opprettelse av fellesskapslisten over luftfartsselskaper som er underlagt driftsforbud i Fellesskapet (vedlegg XIII kap VI SD gr2)	23

-FINANSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg IX Finansielle tjenester

**32009 L 0027 Kommisjonsdirektiv 2009/27/EF av 7. april 2009 om endringer i
direktiv 2006/49/EF om tekniske forhold knyttet til risikostyring (vedlegg IX kap II
FIN gr2)**

Sammendrag av innhold

Direktivet utvider visse bestemmelser i vedleggene til rådsdirektiv 2006/49 og innehar tekniske endringer i noen bestemmelser slik at de bedre harmonerer med beste praksis for risikostyring. Direktivet utvider også bestemmelsene knyttet til beregning av kapitaldekningskrav for kredittderivater.

Det fremgår av direktivets artikkel 2 at bestemmelsene gjelder fra 31. desember 2010 og må gjennomføres i nasjonal lovgivning i EU innen 31. oktober 2010.

Merknad

Bestemmelsene må inntas i den norske kapitalkravsforskriften.

Sakkyndige instansers merknader

Finansdepartementet finner rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Vedlegg XXI Statistikk

**32008 R 1166 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1166/2008 av 19.
november 2008 om undersøkelser om strukturen til driftsenheter i landbruket og
en undersøkelse om produksjonsmetoder innenfor landbruket, og om oppheving
av rådsforordning (EØF) nr. 571/88 (vedlegg XXI FIN gr2)**

Sammendrag av innhold

Statistikk om strukturen og produksjonsmetoder i landbruket anses nødvendig for gjennomføringen av Fellesskapets jordbruks- og distriktpolitikk. Statistiske undersøkelser om strukturen er blitt gjennomført siden 1966. Forordningene om disse undersøkelsene har alltid inneholdt tidsbegrensede bestemmelser.

Formålet med forordningen er å fastlegge den rettslige rammen for neste fulltelling av jordbruksbedriftene, som skal finne sted i 2010, samt utvalgsbaserte oppfølgninger i 2013 og 2016. I tillegg inneholder forordningen et krav om undersøkelse av produksjonsmetodene i jordbruket med 2010 som referanseår. Undersøkelsen er hovedsakelig relatert til miljøforhold. Begrunnelsen for undersøkelsen er mangelen på statistiske opplysninger om den enkelte jordbruksbedrifts metoder i jordbruksproduksjonen. Informasjon om produksjonsmetodene skal knyttes opp mot strukturinformasjonen om jordbruksbedriftene og gi supplerende statistikk til utvikling av jordbrukspolitikken og forbedre kvaliteten av jordbruksindikatorne.

For å redusere oppgavebyrden i størst mulig grad åpner forordningen for bruk av administrative kilder og undersøkelser basert på utvalg. Medlemslandene er selv ansvarlig for hvordan innsamlingen av opplysninger skal skje.

Gjeldende rådsforordning på området nr. 571/88 om tilrettelegging av Fellesskapets undersøkelser om strukturen til driftsenheter i jordbruket, tatt inn i EØS-avtalens vedlegg XXI Statistikk, oppheves.

Merknader

Statistisk sentralbyrå har deltatt i drøftingene av forslaget. Forordningen vil bli gjennomført i forskrift til statistikkloven.

Statistisk sentralbyrå vil samordne den ovenfor nevnte tellingen i 2010 med nasjonale statistikkbehov. Utover telling av jordbruksbedrifter er det registrert sterke nasjonale behov for bedre statistikk om landbrukseiendommer samt ressurser og aktivitet knyttet til disse. Statistikk over landbrukseiendommer vil i sin helhet bli basert på bearbeiding av data fra administrative registre. For jordbruksbedriftene må en del av dataene samles inn via spørreskjema. For perioden 2009 til 2012 er det avsatt en ramme på 15 millioner kroner for å gjennomføre en fulltelling som dekker både EØS-krav og viktige nasjonale behov. Dersom landbrukseiendommer holdes utenom, som strengt tatt ikke er en del av EØS-kravet, kunne rammen vært redusert med 2–2,5 millioner kroner. Kravene til undersøkelsen av produksjonsmetodene i jordbruket og de oppfølgende strukturundersøkelsene i 2013 og 2016 forventes ivaretatt igjennom den årlige utvalgsbaserte landbruksundersøkelsen og administrative datakilder. Arbeidet med tellingen i 2010 er kommet godt i gang, og en planlegger å gjennomføre en prøveundersøkelse høsten 2009.

Sakkyndige instansers merknader

Forordningen har vært vurdert av Statistisk Sentralbyrå, som finner den EØS-relevant og akseptabel.

32009 R 0329 Kommisjonsforordning (EF) nr. 329/2009 av 22. april 2009 om endring av rådsforordning (EF) nr. 1165/98 om konjunkturstatistikk med hensyn til ajourføring av listen over variabler, hyppigheten for utarbeiding av statistikkene og spesifikasjon- og aggregeringsnivået som skal anvendes på variablene (vedlegg XXI FIN gr2)

Sammendrag av innhold

Ved forordning (EF) nr. 1165/98 ble det fastlagt en felles ramme for utarbeiding av fellesskapsstatistikker om konjunkturutviklingen. Disse statistikkenes dekningsområde ble endret ved europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1893/2006 om opprettelse av den statistiske nomenklatur for økonomiske aktiviteter NACE rev. 2.

Kommisjonsforordning (EF) nr. 1503/2006 om gjennomføring og endring av rådsforordning (EF) nr. 1165/98 om konjunkturstatistikk hva angår definisjonen av variabler, listen over variabler og hyppigheten av utarbeidelse av data inneholdt definisjoner av variabler.

Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1158/2005 om endring av rådsforordning (EF) nr. 1165/98 om konjunkturstatistikk innførte mulighetsstudier vedrørende timeverk og bruttolønninger for detaljhandel og for andre tjenester.

Til bruk for Fellesskapets monetære politikk bør konjunkturstatistikken videreutvikles, særlig innen tjenesteytende næringer. Det er derfor nødvendig å ajourføre forordning (EF) nr. 1165/98 på områder som er særlig relevante for analysen av konjunkturutviklingen. Forordning (EF) nr. 1165/98 endres derfor i overensstemmelse med dette.

Merknader

Forordningen vil bli gjennomført i forskrift til statistikkloven. Forordningen har ingen spesielle økonomiske eller administrative konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

Forordningen har vært vurdert av Statistisk Sentralbyrå, som finner den EØS-relevant og akseptabel.

32009 R 0330 Kommisjonsforordning (EF) nr. 330/2009 av 22. april 2009 om nærmere regler for gjennomføringa av rådsforordning (EF) nr. 2494/95 med omsyn til minstestandardar for handsaming av sesongprodukt i dei harmoniserte konsumprisindeksane (HKPI) (vedlegg XXI FIN gr2)

Sammendrag av innhold

I denne forordning fastlegges minimumsstandarder for behandlingen av sesongprodukter for å forbedre de harmoniserte forbrukerprisindeksers (HKPI) sammenlignbarhet, pålitelighet og relevans.

Minimumsstandardene gjelder for sesongprodukter innenfor følgende COICOP/HKPI-undergrupper og grupper: Fisk, frukt, grønnsaker, klær og fottøy.

Merknader

Statistisk sentralbyrå har deltatt i drøftingene av forslaget. Forordningen vil bli gjennomført i forskrift til statistikkloven. Forordningen har ingen spesielle økonomiske eller administrative konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

Forordningen har vært vurdert av Statistisk Sentralbyrå, som finner den EØS-relevant og akseptabel.

32009 R 0540 Kommisjonsforordning (EF) nr. 540/2009 av 22. juni 2009 om endring av forordning (EF) nr. 1450/2004 med hensyn til utarbeiding og utvikling av fellesskapsstatistikker over nyskaping (vedlegg XXI FIN gr2)

Sammendrag av innhold

Kommisjonsforordning (EF) nr. 1450/2004 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsbeslutning nr. 1608/2003/EF om produksjon og utvikling av fellesskapsstatistikker om innovasjon inneholder bestemmelser om de statistikker som skal utarbeides, statistikkernes oppdeling, hyppighet, aktualitet samt metodologiske anbefalinger om utarbeidelse av harmoniserte fellesskapsdata.

Tiltakene for å overvåke innovasjons-aktivitetene endres og ajourføres for å kunne etterkomme de voksende og stadig nye krav på miljøområdet.

Det er nødvendig å begrense virksomhetenes byrde og samtidig sikre at de innsamlede data er av god kvalitet og oppfyller informasjonsbehovene.

Merknader

Statistisk sentralbyrå har deltatt i drøftingene av forslaget. Forordningen vil bli gjennomført i forskrift til statistikkloven. Forordningen har ingen spesielle økonomiske eller administrative konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

Forordningen har vært vurdert av Statistisk Sentralbyrå, som finner den EØS-relevant og akseptabel.

Vedlegg XXII Selskapsrett

32009 R 0460 Kommisjonsforordning (EF) nr. 460/2009 av 4. juni 2009 om endring av forordning (EF) nr. 1126/2008 om vedtakelse av visse internasjonale regnskapsstandarter i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1606/2002 med hensyn til tolkning nr. 16 fra Den internasjonale tolkningskomité for finansiell rapportering (IFRIC) (vedlegg XXII FIN gr2)

Sammendrag av innhold

Etter forordning nr. 1606/2002 ("IFRS-forordningen") skal EØS-utstedere hvis omsettelige verdipapirer er notert på et regulert marked, utarbeide sine konsernregnskap i overensstemmelse med internasjonale regnskapsstandarter, jf. art. 4. De enkelte regnskapsstandartene (og tilhørende tolkninger) blir gjort til del av EU-retten gjennom forordning nr. (EF) nr. 1126/2008. Nye standarter og tolkninger har blitt vedtatt ved bruk av en rekke endringsforordninger.

Kommisjonsforordning (EF) nr. 460/2009 endrer forordning (EF) nr. 1126/2008 ved å vedta IFRIC 16 "sikring av en nettoinvestering i en utenlandsk virksomhet". IFRIC 16 er en tolkning som presiserer hvordan kravene i IAS 21 og IAS 39 skal anvendes i tilfeller der et foretak sikrer valutakursrisikoen som oppstår av dets nettoinvesteringer i utenlandske virksomheter.

Kommisjonsforordning (EF) nr. 460/2009 ble vedtatt i EU den 4. juni 2009. Foretakene skal anvende endringene i standartene for regnskapsår som begynner etter 30. juni 2009.

Merknader

Forordningen vil medføre behov for endring i forskrift om gjennomføring av EØS-regler om vedtatte internasjonale regnskapsstandarter (forskrift av 17. desember 2004 nr. 1852) § 2.

Hovedhensynet bak IFRS-forordningen er å sikre at børsnoterte foretak rapporterer etter gode og sammenlignbare standarter, slik at de europeiske kapitalmarkedene kan fungere hensiktsmessig. Hensikten med endringene er å endre det internasjonale regnskapsregelverket i tråd med dette formålet.

Endringene antas ikke å medføre særskilte økonomiske eller administrative konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

Finansdepartementet finner forordningen EØS-relevant og akseptabel.

32009 R 0494 Kommisjonsforordning (EF) nr. 494/2009 av 3. juni 2009 om endring av forordning (EF) nr. 1126/2008 om vedtakelse av visse internasjonale regnskapsstandarter i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1606/2002 med hensyn til internasjonal regnskapsstandard (IAS) 27 (vedlegg XXII FIN gr2)

Sammendrag av innhold

Etter forordning (EF) nr. 1606/2002 ("IFRS-forordningen") skal EØS-utstedere hvis omsettelige verdipapirer er notert på et regulert marked, utarbeide sine konsernregnskap i overensstemmelse med internasjonale regnskapsstandarter, jf. art. 4. De enkelte regnskapsstandartene (og tilhørende tolkninger) blir gjort til del av EU-retten gjennom forordning (EF) nr. 1126/2008. Nye standarter og tolkninger har blitt vedtatt ved bruk av en rekke endringsforordninger.

Kommisjonsforordning (EF) nr. 494/2009 endrer forordning 1126/2008 ved å vedta endringer i IAS 27 "konsernregnskap og finansregnskap". Endringene i IAS 27 angir under hvilke omstendigheter en virksomhet skal utarbeide konsernregnskaper, hvordan morforetak regnskapsmessig skal behandle endringer i sine eiendeler i datterforetak, og hvordan tap i datterforetak skal fordeles mellom virksomheter med og virksomheter uten bestemmende innflytelse.

Vedtakelse av forordning 494/2009 medfører konsekvensendringer i en rekke internasjonale regnskapsstandarter som allerede er vedtatt gjennom forordning 1126/2008, herunder: IFRS 1, IFRS 4, IFRS 5, IAS 1, IAS 7, IAS 14, IAS 21, IAS 28, IAS 31, IAS 32, IAS 33, IAS 39 og SIC 7.

Kommisjonsforordning (EF) nr. 494/2009 ble vedtatt i EU den 3. juni 2009. Foretakene skal anvende endringene i standartene for regnskapsår som begynner etter 30. juni 2009.

Merknader

Forordningen vil medføre behov for endring i forskrift om gjennomføring av EØS-regler om vedtatte internasjonale regnskapsstandarter (forskrift av 17. desember 2004 nr. 1852) § 2.

Hovedhensynet bak IFRS-forordningen er å sikre at børsnoterte foretak rapporterer etter gode og sammenlignbare standarter, slik at de europeiske kapitalmarkedene kan fungere hensiktsmessig. Hensikten med endringene er å endre det internasjonale regnskapsregelverket i tråd med dette formålet.

Endringene antas ikke å medføre særskilte økonomiske eller administrative konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

Finansdepartementet finner forordningen EØS-relevant og akseptabel.

32009 R 0495 Kommisjonsforordning (EF) nr. 495/2009 av 3. juni 2009 om endring av forordning (EF) nr. 1126/2008 om vedtakelse av visse internasjonale regnskapsstandarter i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1606/2002 med hensyn til internasjonal standard for finansiell rapportering (IFRS) nr. 3 (vedlegg XXII FIN gr2)

Sammendrag av innhold

Etter forordning (EF) nr. 1606/2002 ("IFRS-forordningen") skal EØS-utstedere hvis omsettelige verdipapirer er notert på et regulert marked, utarbeide sine konsernregnskap i overensstemmelse med internasjonale regnskapsstandarter, jf. art. 4. De enkelte regnskapsstandartene (og

tilhørende tolkninger) blir gjort til del av EU-retten gjennom forordning (EF) nr. 1126/2008. Nye standarder og tolkninger har blitt vedtatt ved bruk av en rekke endringsforordninger.

Kommisjonsforordning (EF) nr. 495/2009 endrer forordning (EF) nr. 1126/2008 ved å vedta endringer i IFRS 3 (revidert) "virksomhetssammenslutninger". Den reviderte IFRS 3 etablerer prinsipper og regler for hvordan en oppkjøper i et overtakende foretak i en virksomhetssammenslutning skal innregne og måle i sine regnskaper de ulike elementene (som identifiserbare eiendeler, overtatte forpliktelser, ikke kontrollerende eierinteresser og goodwill) i forbindelse med den regnskapsmessige behandlingen av overtakelsestransaksjonen. Den fastsetter også hvilke opplysninger som skal gis om slike transaksjoner.

Vedtakelse av forordning 495/2009 medfører konsekvensendringer i en rekke internasjonale regnskapsstandarder som allerede er vedtatt gjennom forordning 1126/2008, herunder: IFRS 1, IFRS 2, IFRS 7, IAS 12, IAS 16, IAS 28, IAS 32, IAS 33, IAS 34, IAS 36, IAS 37, IAS 38, IAS 39 og IFRIC tolkningsuttalelse 9.

Kommisjonsforordning 495/2009 ble vedtatt i EU den 3. juni 2009. Foretakene skal anvende endringene i standardene for regnskapsår som begynner etter 30. juni 2009.

Merknader

Forordningen vil medføre behov for endring i forskrift om gjennomføring av EØS-regler om vedtatte internasjonale regnskapsstandarder (forskrift av 17. desember 2004 nr. 1852) § 2.

Hovedhensynet bak IFRS-forordningen er å sikre at børsnoterte foretak rapporterer etter gode og sammenlignbare standarder, slik at de europeiske kapitalmarkedene kan fungere hensiktsmessig. Hensikten med endringene er å endre det internasjonale regnskapsregelverket i tråd med dette formålet.

Endringene antas ikke å medføre særskilte økonomiske eller administrative konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

Finansdepartementet finner forordningen EØS-relevant og akseptabel.

-FORNYINGS- OG ADMINISTRASJONSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Protokoll 21 om gjennomføring av konkurransebestemmelser for foretak

32004 R 0802 Kommisjonsforordning (EF) nr. 802/2004 av 7. april 2004 om gjennomføring av rådsforordning (EF) nr. 139/2004 om tilsyn med foretakssammenslutninger (prot 21 FAD gr2)

Sammendrag av innhold

Kommisjonen vedtok 7. april 2004 forordning (EF) nr. 802/2004, som fastsetter nærmere regler for Kommisjonens saksbehandling ved håndhevingen av den nye forordningen om foretakssammenslutninger (fusjoner), rådsforordning (EF) nr. 139/2004. Gjennomføringsforordningen trådte i kraft i EU 1. mai 2004, samtidig med den nye fusjonsforordningen.

Forordningen fastsetter nærmere regler om hvem som kan melde en foretakssammenslutning til Kommisjonen, tidspunkt for melding og hvilken informasjon meldingen må inneholde. Forordningen fastsetter i denne forbindelse blanketter for melding av fusjoner. Det er fastsatt særskilte blanketter for fusjoner som antas å være av en slik art at fullstendig melding ikke vil være nødvendig, samt for begrunnede anmodninger fra fusjonspartene om at en sak overføres til behandling enten fra Kommisjonen til medlemsstatene eller fra medlemsstatene til Kommisjonen. Det er gitt nærmere regler om slike overføringer i fusjonsforordningen.

Gjennomføringsforordningen fastsetter også bl.a. nærmere regler for beregning av tidsfrister for behandlingen av fusjonssaker, regler for partenes og tredjemenns adgang til å bli hørt muntlig og skriftlig i saksbehandlingen, partenes rett til innsyn i Kommisjonens saksdokumenter og bestemmelser om taushetsplikt. Forordningen fastsetter også nærmere regler for behandlingen av eventuelle tiltak som partene fremlegger for å avhjelpe de konkurransemessige problemene Kommisjonen måtte ha påpekt i den opprinnelige fusjonsavtalen ("avhjelpende tiltak").

Merknader

Kommisjonsforordningen erstatter kommisjonsforordning (EF) nr. 3384/98. Innlemmelse av forordningen i EØS medfører at protokoll 21 til EØS-avtalen samt protokoll 4 til ODA-avtalen må endres. Forordningen er gjennomført i norsk rett ved forskrift 4. desember 1992 nr. 966 om prosessuelle konkurranseregler i EØS-avtalen m.v. kapittel XIV. Vedtakelsen av den nye forordningen innebærer at forskriftene må endres tilsvarende.

Sakkyndige instansers merknader

Fornyings- og administrasjonsdepartementet ser forordningen som en hensiktsmessig presisering og utfylling av reglene i forordning (EF) nr. 139/2004, og finner rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32008 R 0622 Kommisjonsforordning (EF) nr. 622/2008 av 30. juni 2008 om endring av forordning (EF) nr. 773/2004 med hensyn til gjennomføring av prosedyrer for forhandlet avslutning i kartellsaker (prot 21 FAD gr2)

Sammendrag av innhold

Forordning (EF) nr. 773/2004 fastsetter nærmere regler for gjennomføring av forordning (EF) nr. 1/2003 (moderniseringsreformen). Forordning (EF) nr. 622/2008 endrer gjennomføringsforordningen ved at den introduserer muligheten for å benytte en forenklet og raskere prosedyre for å avslutte behandlingen av kartellsaker.

"Forhandlet avslutning" er et prosessuelt tiltak for å spare ressurser i kartellsaker hvor det er klart at det foreligger en overtredelse av konkurransereglene og at Kommisjonen vil kunne treffe vedtak om overtredelse i saken. De ressurser som frigjøres, kan brukes til å avdekke karteller og gjøre Kommisjonens håndheving av konkurransereglene generelt mer effektiv.

De prosessuelle reglene for Kommisjonens håndheving av konkurransereglene gir partene en rekke rettigheter som skal ivareta partenes rettssikkerhet. Partene har bl.a. rett til å få tilgang til Kommisjonens saksdokumenter, og kan be om at det gjennomføres en muntlig høring i saken. Dette er tid- og ressurskrevende prosesser. Foretak som har deltatt i et kartell, og som ser at Kommisjonen har tilstrekkelig bevis til å fatte vedtak mot dem, kan ha interesse av å frasi seg retten til dokumentinnsyn og muntlig høring mot å få redusert botens størrelse. Kommisjonen kan ikke påtvinge partene en slik avtale. Kommisjonen har bred skjønnsmessig adgang til å vurdere om det bør inngås avtale om forhandlet avslutning med en eller flere parter i saken, og kan avslutte forhandlingene på et hvilket som helst tidspunkt. Dersom det ikke oppnås forhandlet avslutning, vil saken følge vanlig prosedyre.

Kommisjonen vil informere partene om innsigelsene mot dem og de foreliggende bevisene i saken, og gi dem anledning til å uttale seg før Kommisjonen vedtar innsigelseserklæringen ("Statement of Objections"). Dersom partene velger å be om forhandlet avslutning og vedgår Kommisjonens innsigelser, vil Kommisjonens innsigelseserklæring stadfeste innholdet i partenes "tilståelse". Innsigelseserklæringer kan da utformes vesentlig kortere enn i saker hvor det ikke foreligger forutgående samarbeid. Fordi partene allerede er blitt hørt om Kommisjonens innsigelser, kan den etterfølgende prosedyren forkortes og Kommisjonen kan treffe vedtak i saken etter å ha hørt nasjonale konkurransemyndigheter i rådgivende komité. I tillegg til nødvendige endringer i forordning 773/2004, har Kommisjonen også vedtatt en kunngjøring, som redegjør nærmere for vilkårene for å inngå avtale om forhandlet avslutning og hva foretakene kan forvente å få ut av det.

Flere medlemsstater har også innført regler om forhandlet avslutning.

Merknader

Ordningen vil bare komme til anvendelse i de saker hvor partene selv ser seg best tjent med å følge en forkortet prosedyre. Ordningen medfører ingen endringer eller begrensninger i de rettigheter og plikter nasjonale konkurransemyndigheter har når de bistår overvåkningsorganene i deres håndheving av konkurransereglene. Den innebærer heller ingen forpliktelse til å innføre en tilsvarende ordning på nasjonalt nivå.

Saken innebærer ingen økonomiske eller administrative konsekvenser.

Innlemmelse av denne forordningen i EØS medfører at EØS-avtalen protokoll 21 og ODA-avtalen protokoll 4 må endres. Forordningen er gjennomført i norsk rett ved forskrift 4. desember 1992 nr. 966 om prosessuelle konkurranseregler i EØS-avtalen m.v. kapittel XIV. Vedtagelsen av den nye forordningen innebærer at forskriftene må endres tilsvarende.

Sakkyndige instansers merknader

Fornyings- og administrasjonsdepartementet finner rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32008 R 1033 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1033/2008 av 20. oktober 2008 om endring av kommisjonsforordning (EF) nr. 802/2004 om gjennomføring av rådsforordning (EF) nr. 139/2004 om tilsyn med foretakssammenslutninger (prot 21 FAD gr2)

Sammendrag av innhold

Forordning (EF) nr. 802/2004 ("gjennomføringsforordningen") fastsetter nærmere regler for gjennomføring av fusjonsforordningen, herunder ved å fastsette blanketter for melding av fusjoner til Kommisjonen. Forordning (EF) nr. 1033/2008 endrer denne gjennomføringsforordningen på to punkter:

- forordningen foretar nærmere presiseringer mht. gjennomføringen av avhjelpende tiltak ("commitments"), jf. art. 6 nr. 2 og 8 nr. 2 i fusjonsforordningen
- forordningen gjennomfører nødvendige endringer i gjeldende blanketter som følge av Bulgaria og Romanias tiltredelse, samt tilpasninger til EØS-avtalen.

Endringene er som følger:

- vedtagelse av en egen blankett (blankett RM) for melding av tilbud om avhjelpende tiltak
- fastsettelse av at det kan oppnevnes en forvalter ("trustee") for å bistå Kommisjonen i overvåkning av overholdelsen av avhjelpende tiltak eller for gjennomføring av tiltakene
- presisering av at dersom partene ikke overholder forpliktelsen til å merke av konfidensiell informasjon, jf. gjennomføringsforordningen art. 18, vil Kommisjonen gå ut fra at meldingen ikke inneholder konfidensiell informasjon
- blankettene endres slik at de reflekterer tiltredelsestraktaten for Bulgaria og Romania samt EØS-avtalen. Forpliktelsen til å fremlegge informasjon om foretakssammenslutningen utvides til å gjelde også omfang og virkninger på EFTA-landenes territorium.

Merknader

Innlemmelse av denne forordningen i EØS medfører at EØS-avtalen protokoll 21 og ODA-avtalen protokoll 4 må endres. Forordningen er gjennomført i norsk rett ved forskrift 4. desember 1992 nr. 966 om prosessuelle konkurranseregler i EØS-avtalen m.v. kapittel XIV. Vedtagelsen av den nye forordningen innebærer at forskriftene må endres tilsvarende.

Sakkyndige instansers merknader

Fornyings- og administrasjonsdepartementet ser endringene som hensiktsmessige for å sikre en effektiv håndtering av tilbud om avhjelpende tiltak, og finner rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Protokoll 26 om myndighet og oppgaver for EFTAs overvåkningsorgan i forbindelse med statsstøtte

32008 R 0271 Kommisjonsforordning (EF) nr. 271/2008/EF av 30. januar 2008 om endring av forordning (EF) nr. 794/2004 om gjennomføring av rådsforordning (EF) nr. 659/1999 om fastsettelse av nærmere regler for anvendelsen av EF-traktatens artikkel 93 (prot 26 FAD gr2)

Sammendrag av innhold

For å bedre saksbehandlingen i statsstøttesaker har Kommisjonen gjennomgått kommisjonsforordning (EF) nr. 794/2004 og kommet med en rekke endringer. Den nye forordningen (EF) nr. 271/2008 ble vedtatt 30. januar 2008. For å sikre likebehandling av statsstøttesaker i EU og i EØS-området har ESA revidert sin implementeringsbeslutning 195/04/COL som er en versjon av kommisjonsforordningen tilpasset forholdene i EFTA-statene som deltar i EØS.

Oversikt over endringer:

1. For å lette saksbehandlingen kan medlemsstatene utforme en egen ikke-konfidensiell versjon når notifikasjonene eller korrespondanse i forbindelse med notifikasjonene inneholder konfidensiell informasjon.
2. For å bedre gjennomsiktigheten i praktiseringen av regelverket om offentlig støtte skal medlemslandene i hvert støttetildelingsbrev til den endelige støttemottager referere til ESAs støtteidentifikasjonsnummer på det relevante støtteskjemaet. Dette gjelder likevel ikke når støtten ytes som skattefritak, da det ofte vil være vanskelig å identifisere potensielle støttemottagere
3. EU-landene pålegges å benytte den elektroniske kommunikasjonskanalen SANI for all korrespondanse med Kommisjonen. Skriftlig kommunikasjon med ESA i forbindelse med notifikasjoner går for Norges del allerede gjennom den etablerte elektroniske kommunikasjonskanalen ESA-portalen. I spesielle tilfeller kan det likevel avtales å benytte andre kommunikasjonskanaler.
4. Fristberegningen tilpasses de elektroniske kommunikasjonskanalene for oversendelse av notifikasjoner og informasjon. Det gjøres ingen endringer i lengden av fristene, men friststart og fristavbrudd vil nå for Norges del mest sannsynlig bli knyttet til kvitteringen for den elektroniske oversendelsen av notifikasjoner og andre dokumenter på ESA-portalen.
5. Metoden for å beregne renten ved tilbakebetaling av ulovlig støtte oppdateres slik at renten beregnes på samme måte som referanserenten.
6. For å lette mulighetene til å vurdere et støttetiltaks innvirkning på konkurransesituasjonen i EØS-markedet, inntas spørsmål i notifikasjonsskjemaene om et støttetiltaks potensial for å vri konkurransen og å påvirke samhandelen. Medlemslandene bes om å spesifisere og beskrive produktmarkedet som støttetiltaket kan ha en signifikant innvirkning på, derunder bes det om en beskrivelse av markedsstrukturen og markedsdynamikken. I tilfelle av enkelttildelinger av støtte bes også om en indikasjon på støttemottagers markedsandel i markedet. I forhold til samhandelspåvirkning bes om en vurdering av støttetiltakets påvirkning på handelsstrømmene og lokalisasjonen av den økonomiske aktiviteten.
7. Ved vurderingen av et støttetiltaks forenlighet med EØS-markedet må ESA ta alle relevante momenter i betraktning. Førsteinstansdomstolen har i sin rettspraksis tilkjennegitt at tidligere kommisjonsbeslutninger og de plikter en slik beslutning pålegger en medlemsstat, kan være relevante momenter ved vurderingen av om en ny støtteordning skal godkjennes. Dette må gjelde tilsvarende for ESAs beslutninger. I denne sammenheng er det relevant å ta hensyn til den kumulative effekten av en tidligere

godkjent støtteordning og den støtteordningen som er til vurdering og eventuelt at ulovlig støtte ikke er tilbakebetalt. For å kunne anvende denne rettspraksis systematisk endres skjemaene slik at de fanger opp slike historiske hendelser av relevans.

8. Del II av vedlegg I slettes for å unngå at medlemsstatene gir den samme informasjon to ganger i forbindelse med samme notifikasjon.
9. I forbindelse med nye retningslinjer vedrørende risikokapital i SMB-er og FoU o.l. endres de spesielle skjemaene i forbindelse med notifikasjon av slike støtteordninger og av enkeltstøttetildelinger. Skjemaene får et mye større omfang. Dette skyldes i hovedsak at spørsmålene er langt mer detaljerte og tilpasset de forskjellige støttealternativene i retningslinjene.
10. Skjemaet for forenklet notifikasjon av støtte endres slik at det inntas et nytt punkt der medlemslandet erklærer at alle forpliktelser i forbindelse med en tidligere godkjent støtteordning forblir gyldige i sin helhet også under den nye notifiserte støtteordningen. En slik erklæring skal bidra til å fremme gjennomskiktighet og skape rettslig sikkerhet ved praktiseringen av statsstøtteregele.

Merknader

Forordning (EF) nr. 271/2008 ble publisert i Den europeiske unions tidende 25. mars 2008 og trådte i kraft 20 dager senere. Når forordningen er gjort til en del av EØS-avtalen, vil det bli fremmet kongelig resolusjon som endrer § 2 i Forskrift om gjennomføring av EØS-avtalens vedlegg til Protokoll 3 om nærmere regler for anvendelsen av EF-traktatens artikkel 93 (prosedyreforordningen) av 21.03.2003.

ESA fattet 17. desember 2008 vedtak 789/08/COL som endrer vedtak 195/04/COL. Gjennom vedtaket har ESA tilpasset den nye forordningen til EØS-samarbeidet og i tillegg vedtatt et nytt notifikasjonsskjema for støtte til miljøformål.

Endringene i regelverket medfører en rekke mindre endringer i aktuelle notifikasjonsskjemaene. Disse endringene antas å ha mindre betydning for støttegiverne. Den nye beregningsmåten for renten ved reversering av ulovlig statsstøtte kan ha større betydning. Denne er imidlertid tilpasset metoden for å beregne referanserenten.

Videre kan punktet om en vurdering av et støttetiltaks signifikante innvirkning på konkurransen og støttetiltakets samhandelspåvirkning medføre en større administrativ byrde for støttegiverne. Arbeidsbyrden vil imidlertid avhenge av hvor grundige analyser som gjennomføres, og dette vil i stor grad måtte tilpasses den enkelte støttetiltaks egenart. Allerede i dag vil en analyse av markedsforhold og samhandelspåvirkning i mange situasjoner kunne være en viktig del av notifikasjonen.

Sakkyndige instansers merknader

Fornyings- og administrasjonsdepartementet finner rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

-JUSTISDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Vedlegg XXII Selskapsrett

32009 H 0385 Kommisjonsrekommandasjon 2009/385/EF av 30. april 2009 om supplerings av rekommandasjonene 2004/913/EF og 2005/162/EF vedrørende godtgjørelse til medlemmer av ledelsen i børsnoterte selskaper (vedlegg XXII JD gr3)

Sammendrag av innhold

Rekommandasjonen gjelder godtgjøringsordninger for medlemmer av ledelsen i børsnoterte selskaper. Den utdyper to tidligere rekommandasjoner, 2004/913/EF og 2005/162/EF. Rekommandasjonen faller i to hoveddeler, som hver korresponderer med og supplerer de to tidligere rekommandasjonene. Del II gjelder avlønningspolitikk og gir nærmere retningslinjer om hvordan avlønningen bør fastsettes, herunder med et eget avsnitt om aksjebasert avlønnings, hvordan det bør opplyses om avlønnings, samt et punkt om at aksjonærene bør oppfordres til å delta i generalforsamlinger og gjøre fornuftig bruk av stemmeretten ifm. beslutning om avlønnings. Del III omhandler lønns- og vederlagsutvalg.

Merknader

Hovedprinsippene i rekommandasjon 2004/913/EF er gjennomført ved endringer i allmennaksjeloven § 6-16 a, se Ot.prp. nr. 55 (2005-06) kapittel 15. Gjennomføring av detaljene i rekommandasjonene har ikke vært ansett aktuelt.

Rekommandasjoner gir retningslinjer, men ikke bindende regler. Medlemsstatene oppfordres likevel i artikkel 10 til å gjennomføre retningslinjene i nasjonal rett innen 31. desember 2009. Norsk rett (allmennaksjeloven) bygger allerede på de samme prinsipper som rekommandasjonen og det anses ikke nødvendig å gjennomføre rekommandasjonen ved endring av loven.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av spesialutvalget for selskapsrett, der Justisdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Kunnskapsdepartementet, Olje- og energidepartementet, Arbeids- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptable.

-LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold

Kapittel II Fôrvarer

32009 R 0101 Kommissjonsforordning (EF) nr. 101/2009 av 3. februar 2009 om endring av forordning (EF) nr. 1800/2004 med hensyn til vilkårene for godkjenning av fôrwaretilsetningsstoffet Cycostat 66G (vedlegg I kap II LMD gr3)

Sammendrag av innhold

Fôrtilsetningsstoffet robenidine, med handelsnavn Cycostat 66G, er et koksidiostatikum som er godkjent etter direktiv 70/524/EØF. Godkjenningen er gitt til firma Alpharma (Belgium) BVBA og gjelder bruk av Cycostat 66G som tilsetningsstoff i fôr til slaktekylling, slaktekalkun og kaniner. Godkjenningen gjelder til 29.10.2014.

Cycostat 66G ble notifisert som eksisterende produkt ved implementeringen av forordning (EF) nr. 1831/2003, den nye tilsetningsstoff-forordningen, da produktet tilfredsstiller kravene den setter. Forordningen åpner for at søknaden om godkjenning kan endres på oppfordring fra godkjenningens innehaver og etter vurdering av EFSA. Alpharma har søkt om endringer i godkjenningen av Cycostat 66G til å omfatte maksimumsverdier for rester i animalske matvarer, MRL-verdier, og endringer i tilbakeholdstida, og har oversendt EFSA nødvendig dokumentasjon. EFSA konkluderte 16.09.2008 med at det ikke er nødvendig med MRL-verdier eller tilbakeholdstid for bruk av Cycostat som tilsetningsstoff i fôr til slaktekylling, slaktekalkun og kanin. De framsatte likevel forslag til MRL-verdier for lever, nyrer, kjøtt, skinn og fett fra kylling og kalkun, om det skulle bli nødvendig. Tilbakeholdstida på 5 dager ble også foreslått opprettholdt, ikke ut fra en folkehelsevurdering, men for å unngå dårlig lukt og smak på kjøtt fra kylling, kalkun eller kanin som har fått cycostat i fôret.

Forordning (EF) nr. 1800/2004 endres i samsvar med forslaget, og endringen trådte i kraft i EU 24.02.2009.

Merknader

I EU er det godkjent elleve ulike koksidiostatika for bruk i fôr til landdyr, mens kun fem av disse er godkjente for bruk i Norge.

Koksidiostatika som tilsetningsstoff til fôr godkjennes etter forordning (EF) nr. 1831/2003. Ved implementeringen av denne forordningen fikk Norge en tilpasningstekst i EØS-avtalen, som gir oss rett til å opprettholde nasjonal lovgivning for koksidiostatika. Dette innebærer at Norge kan videreføre de fem koksidiostatika som var godkjente i 2003, mens de øvrige seks koksidiostatika, som er godkjente i EU, men som i 2003 ikke var godkjente i Norge, fortsatt kan holdes utenfor EØS-avtalen og dermed ikke gjøres gjeldende for Norge.

De fem koksidiostatika som Norge har godkjent er tatt inn i EØS-avtalen, og Norge følger EU-regelverket fullt ut på dette området. Det vil si at for disse fem stoffene følger vi EU-reglene både med hensyn til bruksområde (godkjente dyrearter, bruksperiode og fôrtype), grenseverdier for innhold og fastsatte MRL-verdier (største tillatte innhold av stoffet i næringsmidler).

Denne rettsakten vil ikke få konsekvenser for tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer i Norge, da robenidine ikke hører med til de koksidiostatika som er godkjent her. Rettsakten medfører ikke

behov for endring i norsk regelverk. Det kan imidlertid vurderes å kontrollere importerte fjørfeprodukter for rester av Cycostat 66G ut fra de fastsatte MRL-verdiene.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurder av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet, Barne- og likestillingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

-SAMFERDSELSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg XI Telekommunikasjonstjenester

32009 R 0544 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 544/2009 av 18. juni 2009 om endring av forordning (EF) nr. 717/2007 om gjesting i offentlige mobiltelefonnett i Fellesskapet og av direktiv 2002/21/EF om felles rammeregler for elektroniske kommunikasjonsnett og –tjenester (vedlegg XI SD gr2)

Sammendrag av innhold

I korte trekk går endringsforordningen ut på en forlengelse i tid og en utvidelse av innholdet i forordning (EF) nr. 717/2007. Endringene omhandler:

Tale

Når det gjelder gjestesamtaler forlenges eksisterende regulering med to år – fra 1. juli 2010 til 1. juli 2012. Det settes nye maksimalpriser på grossistnivå (prisen tilbyderne tar seg i mellom) og grossistprisen skal reduseres hvert år 1. juli fra 2009 til 2012 (se Tabell 1). Det blir også nye maksimalpriser på sluttbrukernivå (Eurotariff - se Tabell 1). Prisen skal settes ned 1. juli hvert år til 2012. Ny regulering innebærer også at sekundtaksering skal benyttes både på grossistnivå og på sluttbrukernivå med en mulig minimumsfaktureringsgrense på opp til 30 sekunder for å sette opp en samtale.

	1. juli 2009^[1]	1. juli 2010	1. juli 2011
Grossistpris for å ringe i utlandet - grossistnivå	€ 0,26	€ 0,22	€ 0,18
Sluttbrukerpris for å ringe i utlandet*	€ 0,43	€ 0,39	€ 0,35
Sluttbrukerpris for å motta samtale i utlandet*	€ 0,19	€ 0,15	€ 0,11

Tabell 1: Maksimal grossist- og sluttbrukerpris for gjestesamtaler * Sluttbrukerpriser er eksklusiv MVA.

^[1] Dette er regulering som allerede er implementert, dato for prisedsettelse er imidlertid fremskyndet med to måneder fra 30. august 2009 til 1. juli 2009.

SMS

Den nye forordningen gjelder også for gjesting av SMS-tjenester innad i Fellesskapet. Fra 1. juli 2009 skal maksimalpris på grossistnivå for gjestetekstmeldinger sendt innenfor Fellesskapet være 0,04 Euro per SMS. Tilbyderne skal videre tilby egne sluttbrukere som benytter SMS-tjeneste i utlandet en Euro-SMS-tariff som ikke skal overstige 0,11 Euro per SMS. Alle egne gjestende sluttbrukere, med unntak av sluttbrukere som har pakkeløsninger eller særlige avtaler om pris, skal tilbys Euro-SMS-pris. Mottak av SMS skal ikke faktureres. Reguleringen fremmer gjennomsiktighet ved at tilbyderne plikter å gi egne gjestende sluttbrukere personlig informasjon om kostnader knyttet til det å sende en tekstmelding. Dette er tilsvarende regler som allerede gjelder for taletelefoni. Tilbyder skal også informere egne gjestende sluttbrukere om muligheten for å kunne ringe det europeiske nødnummeret 112 gratis.

	1. juli 2009	1. juli 2010	1. juli 2011
Grossistpris for å sende SMS	€ 0,04	€ 0,04	€ 0,04
Sluttbrukerpris for å sende SMS*	€ 0,11	€ 0,11	€ 0,11

Tabell 2: Maksimal grossist- og sluttbrukerpris for å sende SMS* Sluttbrukerpriser er eksklusiv MVA.

Datatjenester

Det innføres maksimalpriser på grossistnivå for gjesting av datatjenester. Prisen skal settes ned 1. juli hvert år til 2012 (se Tabell 3). Faktureringen skal være per kilobyte. Reguleringen fremmer transparens for gjesting av datatjenester. Når en sluttbruker starter datagjesting i et annet medlemsland, skal vedkommende bli informert om at gjesting pågår og hva gjeldende pris for denne tjenesten er. Fra 1. mars 2010 skal tilbyder ha på plass en ordning for sluttbruker som gjør det mulig å begrense sin datagjesting. En av disse grensene skal være på 50 Euro (eksklusiv moms) per måned eller en ved en tilsvarende mengde overført data. Fra 1. juli 2010 vil denne grensen gjelde for alle sluttbrukere som ikke har valgt et annet grensebeløp. Tilbyder skal varsle sluttbruker når 80 % av grensebeløpet er nådd og igjen når grensebeløpet er nådd. Tjenesten skal da opphøre med mindre og inntil sluttbrukeren ber om å få fortsette. Fra 1. november 2010 skal en forespørsel om beløpsgrense kunne håndteres i løpet av én arbeidsdag etter at forespørselen er mottatt.

	1. juli 2009	1. juli 2010	1. juli 2011
Per megabyte sendt og mottatt	€ 1, 00	€ 0,80	€ 0,50

Tabell 3: Maksimal grossistpris per megabyte data overført (sendt og mottatt) under gjesting

Talebeskjeder

Fra 1. juli 2010 skal tilbyder ikke kunne fakturere sine kunder for å ha mottatt talebeskjeder (voicemail messages) mens de gjester i EU. Oppringninger som foretas for å kunne høre på talebeskjeder når man gjester, skal kunne faktureres. Bakgrunnen for denne regelen er at sluttbruker i dag ofte faktureres for å ha mottatt talebeskjeder når de gjester, uavhengig av om de har hørt disse beskjedene eller ikke. Sluttbruker kan selv ikke styre denne kostnaden i og med at de ikke selv kontrollerer lengden på slike talebeskjeder.

Merknader

Det foreslås ikke regulering av sluttbrukerpris for datagjestingstjenester. Årsaken til dette er at dette markedet er i en tidlig og dynamisk fase med stor grad av teknologisk og kommersiell innovasjon. Prisene for sluttbruker er på vei ned og det vil etter Kommisjonens oppfatning være prematurt å regulere dette. Forordningen vil kreve en mindre endring i forskrift om elektronisk kommunikasjon.

Norge er positiv til denne forordningen. Forordningen vil føre til reduserte priser både på tale, sms og data for sluttbrukere som benytter seg av disse tjenestene når de besøker et annet land innenfor Fellesskapet.

Norske myndigheter v/Samferdselsdepartementet har gitt uttrykk for sin holdning til gjesting-problematikken blant annet gjennom innspill i den offentlige høringen som Kommisjonen hadde om revidering av den eksisterende forordningen. Det fremgår av det norske innspillet at vi

mener forordningen så langt har bidratt til gjennomsiktighet om pris og at det vil være hensiktsmessig både å forlenge reguleringen av dette området, samt å utvide innholdet i reguleringen til å gjelde SMS og datatjenester.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for kommunikasjoner, der Samferdselsdepartementet, Fornyings- og administrasjonsdepartementet, Kultur- og kirkedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet, Justisdepartementet, Barne- og familiedepartementet og Nærings- og handelsdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Vedlegg XIII Transport

Kapittel VI Sivil luftfart

32008 R 0668 Kommisjonsforordning (EF) nr. 668/2008 av 15. juli 2008 om endring av vedleggene til kommisjonsforordning (EF) nr. 2096/2005 om fastsettelse av felles krav for yting av flysikringstjenester (vedlegg XIII kap VI SD gr2)

Sammendrag av innhold

Forordning (EF) nr. 2096/2005 inneholder implementeringsbestemmelser som fastsetter felleseuropeiske krav for yting av flysikringstjenester, blant annet regler om utstedning av sertifikat til ytere av flysikringstjenester, nasjonale tilsynsmyndigheters oppfølging av om sertifiserte tjenesteytere oppfyller kravene og prosedyrer for "peer review" ("fagfelleevaluering") av de nasjonale tilsynsmyndighetene.

Kommisjonsforordning (EF) nr. 668/2008 er en endringsforordning til kommisjonsforordning (EF) nr. 2096/2005, og er derfor en del av regelverket om et felles europeisk luftrom.

Vedleggene til forordning (EF) nr. 2096/2005 refererer til ulike vedlegg til ICAO-konvensjonen. Siden ikrafttreddelsen av forannevnte forordning har vedleggene til ICAO-konvensjonen blitt endret. Henvisningene i vedleggene til forordningen oppdateres ved gjennomføring av forordning (EF) nr. 668/2008.

Forordning (EF) nr. 668/2008 endrer vedlegg II pkt. 4, vedlegg III pkt. 2, vedlegg IV pkt. 2 og vedlegg V pkt. 3 til forordning (EF) nr. 2096/2005. Forordning (EF) nr. 668/2008 oppdaterer henvisningene i vedleggene til forordning nr. 2096/2005, til gjeldende versjoner av vedleggene til ICAO-konvensjonen.

I det følgende redegjøres det for endringene i forordning (EF) nr. 2096/2005 som forordning 668/2008 medfører:

Vedlegg II punkt 4 stiller krav til at ytere av lufttrafikkjenester dokumenterer at deres arbeidsmetoder og framgangsmåter for drift er i samsvar med standardene i de nevnte vedlegg til ICAO-konvensjonen. Vedlegget er endret som følger:

(a) ICAO Vedlegg 2 om regler for lufttrafikk 10. utgave, juli 2005, herunder alle endringer til og med nr. 40. Tidligere var kun henvist til forannevnte utgave, og ikke til hvilken endring som var omfattet. I praksis innebærer dette at henvisningen til vedlegg 2 er oppdatert med endring nr. 39, 40 og 41.

(b) ICAO Vedlegg 10 om luftfartstelekommunikasjon, volum II om framgangsmåter for kommunikasjon 6. utgave, oktober 2001, herunder alle endringer til og med nr. 82. Tidligere var det henvist til samme utgave, men kun til og med endring nr. 79. I praksis innebærer dette at henvisningen til vedlegg 10 er oppdatert med endring nr. 80, 81 og 82.

(c) ICAO Vedlegg 11 om lufttrafikkjenester 13. utgave, juli 2001, herunder alle endringer til og med nr. 45. Tidligere var det henvist til samme utgave, men kun til og med endring nr. 43. I praksis innebærer dette at henvisningen til vedlegg 11 er oppdatert med endring nr. 44 og 45.

Vedlegg III punkt 2 stiller krav til at ytere av flyværtjenester dokumenterer at deres arbeidsmetoder og framgangsmåter for drift er i samsvar med standardene i de nevnte vedlegg til ICAO-konvensjonen. Vedlegget er endret som følger:

(a) ICAO Vedlegg 3 om flyværtjeneste for internasjonal luftfart 16. utgave, juli 2007, herunder alle endringer til og med nr. 74. Tidligere var det henvist til 15. utgave, juli 2004. I praksis innebærer dette at henvisningen til vedlegg 3 er oppdatert med endring nr. 74.

(b) ICAO Vedlegg 11 om lufttrafikkjenester 13. utgave, juli 2001, herunder alle endringer til og med nr. 45. Tidligere var det henvist til samme utgave, men kun til og med endring nr. 43. I praksis innebærer dette at henvisningen til vedlegg 11 er oppdatert med endring nr. 44 og 45.

(c) ICAO Vedlegg 14 om landingsplasser

(i) Volum I om Aerodrome Design and Operations 4. utgave, juli 2004, herunder alle endringer til og med nr. 9. Tidligere var det kun henvist til forannevnte utgave, og ikke til hvilken endring som var omfattet. I praksis innebærer dette at henvisningen til volum I er oppdatert med endring nr. 7, 8 og 9.

(ii) Volum II om Heliports 2. utgave, juli 1995, herunder alle endringer til og med nr. 3. I praksis innebærer ikke dette noen endring, da henvisningen er den samme som før.

Vedlegg IV punkt 2 stiller krav til at yter av kunngjøringstjenester skal kunne dokumentere at deres arbeidsmetoder og framgangsmåter for drift er i samsvar med standardene i de nevnte vedlegg til ICAO-konvensjonen. Vedlegget er endret som følger:

(a) ICAO Vedlegg 3 om flyværtjeneste for internasjonal luftfart 16. utgave, juli 2007, herunder alle endringer til og med nr. 74. Tidligere var det kun henvist til 15. utgave, juli 2004. I praksis innebærer dette at henvisningen til vedlegg 3 er oppdatert med endring nr. 74.

(b) ICAO Vedlegg 4 om flykart 10. utgave, juli 2001, herunder alle endringer til og med nr. 54. Tidligere var det henvist til samme utgave, men kun til og med endring nr. 53. I praksis innebærer dette at henvisningen til vedlegg 4 er oppdatert med endring nr. 54.

(c) ICAO Vedlegg 15 om flygeinformasjonstjenester 12. utgave, juli 2004, til og med endring 34. Tidligere var det kun henvist til forannevnte utgave, og ikke til hvilken endring som var omfattet. I praksis innebærer dette at henvisningen til vedlegg 4 er oppdatert med endring nr. 34.

Vedlegg V punkt 3 stiller krav til at en yter av sambands-, navigasjons- eller overvåkingstjenester skal kunne dokumentere at deres arbeidsmetoder og framgangsmåter for drift er i samsvar med standardene i vedlegg 10 om luftfartskommunikasjon til ICAO-konvensjonen. Vedlegget er endret som følger:

(a) Volum I om Radio Navigation Aids 6. utgave, juli 2006, herunder alle endringer til og med nr. 82. Tidligere var det henvist til volum I 5. utgave, juli 1996. I praksis innebærer dette at henvisningen til volum I er oppdatert med endring nr. 73, 74, 76, 77, 79, 80, 81 og 82.

(b) Volum II om framgangsmåter for kommunikasjon 6. utgave, oktober 2001, herunder alle endringer til og med nr. 82. Tidligere var det kun henvist til forannevnte utgave, og ikke til hvilken endring som var omfattet. I praksis innebærer dette at henvisningen til volum II er oppdatert med endring nr. 80, 81 og 82.

(c) Volum III om kommunikasjonssystemer 2. utgave, juli 2007, herunder alle endringer til og med nr. 82. Tidligere var det henvist til 1. utgave, juli 1995. I praksis innebærer dette at henvisningen til volum III er oppdatert med endring nr. 80, 81 og 82.

(d) Volum IV om Surveillance Radar and Collision Avoidance Systems 4. utgave, juli 2007, herunder alle endringer til og med nr. 82. Tidligere var det henvist til 3. utgave, juli 2002. I praksis innebærer dette ingen endring foruten henvisningen, da endringene i følge ICAO ikke har hatt innvirkning på Volum IV.

(e) Volum V om Aeronautical Radio Frequency Spectrum Utilization 2. utgave, juli 2001, herunder alle endringer til og med nr. 82. Tidligere var det henvist til forannevnte utgave, men kun til og med endring nr. 79. I praksis innebærer dette henvisningen til volum V er oppdatert med endring nr. 80, 81 og 82.

Merknader

Forordning 2096/2005 ble gjort til norsk rett ved forskrift nr. 1. februar 2007 nr. 11 om felles krav for yting av flysikringstjenester. Bestemmelsene er hjemlet i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 550/2004 av 10. mars 2004 om yting av flysikringstjenester i det felles europeiske luftrom. De fire basisforordningene om et felles europeisk luftrom er gjennomført i norsk rett ved forskrift 26. januar 2007 nr. 99 om etablering av et felles europeisk luftrom. (Forordninger vedtatt av Europaparlamentet og av Rådet nr. 549/2004, 550/2004, 551/2004 og 552/2004.) Forordning 668/2008 implementeres ved at førstnevnte forskrift endres.

Luftfartstilsynet legger til grunn at nødvendige tiltak for å oppfylle de relevante elementer i vedleggene til ICAO-konvensjonen ikke vil ha vesentlige økonomisk/administrative konsekvenser. Det er ikke identifisert økonomiske/administrative konsekvenser av betydning for andre instanser i Norge.

Sakkyndige instansers merknader

Luftfartstilsynet aksepterer at henvisningene til ICAO vedlegg II til V i kommisjonsforordning (EF) nr. 2096/2005 oppdateres som det er foreslått i kommisjonsforordning (EF) nr. 668/2008.

Norge deltar i Single Sky-komiteen, der forslaget til rettsakt ble behandlet og godkjent før rettsakten ble vedtatt av Kommisjonen. I tillegg ble forslaget til rettsakt utarbeidet på grunnlag av et forberedende arbeid utført av EUROCONTROL.

Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for transport, der Samferdselsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Miljøverndepartementet, Finansdepartementet, Justisdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32009 R 0262 Kommisjonsforordning (EF) nr. 262/2009 av 30. mars 2009 om fastsettelse av krav til samordnet tildeling og bruk av Mode S-interrogatorcoder i det felles europeiske luftrom (vedlegg XIII kap VI SD gr2)

Sammendrag av innhold

Forordningen gir gjennomføringsbestemmelser (Implementing Rules) til forordning (EF) nr. 552/2004 om samvirkningsevnen i det europeiske nett for styring av lufttrafikken, og er derfor en del av regelverket om det felles europeiske luftrommet (Single European Sky).

Forordningen setter ikke krav om installasjon av utstyr, da det er valgfritt om et land ønsker å ta i bruk Mode S. Dette innebærer altså at kravene i forordningen kun kommer til anvendelse dersom Mode S-utstyr installeres.

Forordningen setter krav til en koordinert prosess for tildeling og bruk av Mode S-interrogatorkoder. Målsettingen er å forestå en sikker og effektiv tildeling av tilgjengelige koder og på regelmessig basis kvalitetssikre bruken av kodene i overvåkingssystemer i ATM samt ivareta sivil /militær koordinering.

Merknader

Forordningen retter seg mot Mode S-interrogatorer og relevante overvåkingssystemer, produsenter, prosedyrer, lufthavnoperatører, utviklingsinstitusjoner, Mode S-tjenesteytere og militære aktører. Forordningen setter altså ikke krav om installasjon av utstyr, men til at det skal være en koordinert prosess vedrørende bruken av Mode S-interregator dersom slikt utstyr installeres.

For tiden er det et begrenset antall land i Europa som har innført Mode S, men antallet forventes å øke i tiden fremover. For Norges del foreligger det ikke konkrete planer for å ta i bruk Mode S.

Målsettingen med forordningen er å forestå en sikker og effektiv tildeling av tilgjengelige koder og på regelmessig basis kvalitetssikre bruken av kodene i overvåkingssystemer i ATM samt ivareta sivil /militær koordinering.

Mode S (select) er en teknikk som brukes for overvåking i utøvelse av lufttrafikkjeneste. Den legger til rette for en selektiv interrogering av luftfartøy og nedføring av data for viderebehandling i ATM-systemer.

Mode S muliggjør kommunikasjon med enkeltindivider gjennom bruk av identifiseringskoder. Mode S innebærer i praksis at det sendes ut et "spørreanrop", dvs et signal som mottas av luftfartøyets transponder ("signalgiver"), som igjen sender et svar som viser luftfartøyets identitet og posisjon osv. Denne teknikken legger til rette for en bedre utnyttelse av frekvensspekteret og vil i forhold til konvensjonell sekundærradar redusere mulig forstyrrelser som garbling/dobbelkoding.

Det foreligger ingen konkrete planer om å ta i bruk Mode S, og forordningens krav til koordinert tildeling og bruk av Mode S-interrogator koder vil derfor verken få administrative eller økonomiske konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

Luftfartstilsynet anbefaler at forordning (EF) nr. 262/2009 inntas i EØS-avtalen. For å ivareta en sikker og effektiv administrering av et begrenset antall Mode S-identifiseringskoder i et stadig økende antall Mode S-interrogatorer, er det behov for en omforent prosess for nødvendig koordinering.

Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for transport, der Samferdselsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Miljøverndepartementet, Finansdepartementet, Justisdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32009 R 0619 Kommisjonsforordning (EF) nr. 619/2009 av 13. juli 2009 om endring av forordning (EF) nr. 474/2006 om opprettelse av fellesskapslisten over luftfartsselskaper som er underlagt driftsforbud i Fellesskapet (vedlegg XIII kap VI SD gr2)

Sammendrag av innhold

Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 2111/2005 om opprettelsen av en fellesskapsliste ("svarteliste") over luftfartsselskaper underlagt driftsforbud i Fellesskapet og plikten luftfartsselskapet har til å gi passasjerer informasjon om identiteten til utførende luftfartsselskap, inneholder de grunnleggende regler om opprettelsen av fellesskapslisten, hvordan denne skal ajourføres, hvilke midlertidige tiltak medlemsstatene kan ta og når ekstraordinære tiltak kan benyttes. Forordningen gir også regler om hvordan passasjerer skal informeres om identiteten til det utførende luftfartsselskapet. Kommisjonsforordning (EF) nr. 473/2006 gir utfyllende regler til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 2111/2005, kapittel II. Kommisjonsforordningen angir prosedyrer for hvordan oppdatering av svartelisten skal skje. Videre beskrives hvordan de involverte myndigheter for selskapet skal involveres i prosessen, hvordan operatøren har rett til å forsvare seg og hvordan medlemsstatene skal notifikere Kommisjonen ved innføringen av et driftsforbud.

Kommisjonsforordningen (EF) nr. 474/2006 inneholder den første svartelisten, og er på samme måte som forordning (EF) nr. 473/2006 hjemlet i forordning (EF) nr. 2111/2005. Forordning (EF) nr. 474/2006 er senere endret (oppdatert) gjennom følgende kommisjonsforordninger: 910/2006, 1543/2006, 235/2007, 787/2007, 1043/2007, 1400/2007, 331/2008, 715/2008, 1131/2008, 298/2009.

Kommisjonsforordning (EF) nr. 619/2009 er den ellefte oppdatering av svartelisten, og oppdateringen har skjedd etter de vanlige prosedyrer beskrevet i hovedforordning 2111/2005 og gjennomføringsforordning 473/2006.

Svartelisten består av to vedlegg: Vedlegg A gir en oversikt over flyselskaper som gis et totalforbud mot å benytte medlemslandenes luftrom og flyplasser. Vedlegg B gir en oversikt over selskaper som med gitte restriksjoner kan benytte luftrom og flyplasser i medlemslandene.

Oppdateringene som ble besluttet av Air Safety Committee (ASC) i møte den 30. juni til 2. juli 2009 innebærer for det første at alle flyselskap fra Kasakhstan unntatt Air Astana ble tatt inn i vedlegg A. Dette ble begrunnet i funn rapportert fra såkalte SAFA-inspeksjoner (Safety Assessment of Foreign Aircraft), og det forhold at luftfartsmyndighetene i Kasakhstan ikke viser tilstrekkelig vilje eller evne til å ivareta sitt myndighetsansvar.

Luftfartsmyndighetene i Thailand har fratatt flyselskapet One Two Go deres AOC, selskapet er derfor ikke et flyselskap med gyldige godkjenninger og blir derfor fjernet fra vedlegg A.

Tidligere har alle flyselskap som er registrert i Indonesia vært oppført på vedlegg A. Etter indonesiske luftfartsmyndigheters samarbeid med Kommisjonen ble det besluttet at følgende indonesiske selskaper skal ut av vedlegg A; Garuda Indonesia, Airfast Indonesia, Mandala Airlines og Ekspres Transportasi Antarbenua (Premiair). Alle andre indonesiske selskaper er oppført på svartelistingsforordningens vedlegg A.

Når det gjelder selskaper fra Gabon, er listen uforandret med unntak av selskapet Societe Nouvelle Air Affaires Gabon (SN2AG) som blir tatt ut av vedlegg A og satt på vedlegg B.

Merknader

Det følger av EØS-komiteens beslutning nr. 145/2007 at Norge er forpliktet til å innta endringer i svartelistingsforordningen 474/2006 i norsk rett samtidig med Felleskapet. Forordning 619/2009 inneholder ingen endringer som gjør det aktuelt å benytte reservasjonsbestemmelsen i punkt (b) i tilpasningsteksten til forordningen 2111/2005.

Forordning 619/2009 ble gjennomført i nasjonal rett ved forskrift 16.7.2009 nr 1009 om endring i forskrift om flyselskaper som er underlagt driftsforbud og om plikt til å informere passasjerene om identiteten til det flyselskap som skal utføre en flyreise (svartelistingsforskriften).

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for transport, der Samferdselsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Miljøverndepartementet, Finansdepartementet, Justisdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.